

NO SÓC, TINC

Tot i no complir somnis prohibits, com no morir o obrir fronts d'on pot sortir molt d'odi, no tinc por ni tristor, sols plors simbòlics d'on ix. Irònic, no? Ni sóc idoni ni tinc opció, tot cor podrit no vol florir. Si dins d'on dic dorm Osiris i no ix doncs no vol. Sols vol oir sinopsis vils, sols vol trons d'on jo llig, i si tinc molts ciris poc foc tinc.

Complint dol no l'oblido. Tinc oci i tinc odi, com l'oci no vol i l'odi si, no tinc profit.

No visc sol, tinc mil crits sigil·losos i dos oïts dolorits.

L'or fos no mor ric, mor com plom: dòcil i pols cobrint-lo...

Com corbs volo boscos i no trobo cossos morts, jo trobo fòssils.

Monòton món on clons robòtics omplin goig sovint, com si fossin zombis... No tinc sort ni d'on sortir. Sols tinc són, fins i tot si dorm, com si tot fos hipnòtic, com si tot fos llit i coixí. Sols som fins fils i no cosim. No som gots, som glops, tot simbiòtic. Si pinto tifons grisos ho trobo tot colorit, sols si miro dins. Giro com molins, i sóc llombrícol d'on orbito, lloc on "jo" i "sóc" no son distints. Tot ho complico, complot crònic, inhibint principis no trobo fi. O sóc fort i complisc, o dic "no sóc fornit" fins l'infinit...

Si no tinc por sóc trist, si no sóc trist tinc por. Confós.

No sóc nit, sols tinc foscor. Fotó cohibit.

No sóc Sol, sols sóc l'homònim. Sóc sol.

No tinc símil, sols tinc sinònim. Il·lògic.

No tinc so, sols sóc sord i tinc psicosi. Insòlit.

No sóc vil, sols tinc visió. Inhòspit.

No sóc bo, ni roí, sols sóc ominós. Històric.

Jo no sóc, sols tinc.

Sols sóc dimoni, sols tinc dimoni.